

lade det til den høie Regjering at vise, hvad den kan udrette paa lovlig Maade uden Rigsdagen. Før der fra vor Side bliver gjort Skridt til Forhandling, maa vi forlænge, at Betingelserne for ærligt Samarbejde fuldt ud ere blevne anerkjendte og holdte fra Regjeringens Side, og disse Betingelser ere Grundlovens Betingelser, ikke Andet. Saa længe disse Betingelser ikke holdes og ikke anerkjendes fuldt ud enten af denne eller en anden Regjering — hvilken, er fuldstændig ligegyldigt — og saa længe vi altsaa staa overfor en Regjering, der ikke erkjender, at den maa være i Overensstemmelse med Folkethingets Flertal for paa lovlig Maade at kunne regjere og styre Landet, saa længe kunne vi ikke arbejde med den udenfor de løbende Forretninger. Hvis den høie Regjering deler den mærkværdige Anskuelse, som er bleven fremsat af dens Talsmand i Dag, at det kan være fuldstændig ligegyldigt, hvorledes det gaar i Landet, og at det kun er Venstrebejolkningen, der lider under den totale Stagnation og sorgelige Slaphed saavel paa Lovgivningens som paa Administrationens Omraade, som under de nuværende Forhold finder Sted, da vil jeg sige til den høie Regjering, at det tager den fejl i. Der er intet Folk i Verden, der i Længden vil taale at blive styret af en Regjering, der ikke har noget som helst Andet at kæmpe for eller noget som helst andet Formaal end en eller anden formalistisk Fortolkning af en Paragraf i Grundloven, som staar i Strid med hele den øvrige Grundlov. Det er et Folk for kraftigt til. Det kan ikke gaa ind paa at slides op under Død og Henvisnen, blot for, at en Regjering kan hævde en Partidoctrin, som ikke har Interesse for nogen Anden i Verden end den selv. Sligt vil straffe sig tidligere eller senere — om hurtigt eller langsomt, er ligegyldigt — og den Tid er ikke langt borte, da ikke en eneste Mand her i Landet vil taale dette Regjeringshystem.

Judenrigsministeren (Hansen): Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at det, Forhandlingen her dreier sig om, er, hvor vidt dette Forslag til Lov om Vedertlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne skal standses med en motiveret Dagsorden eller ikke, og altsaa nærmest om denne

motiverede Dagsorden. Men da Forhandlingen dreier sig om ved en motiveret Dagsorden at skyde fra sig Behandlingen af dette Forslag, og der ikke for Dieblirket er Tale om andre Forslag, men ene og alene om dette, saa tillader jeg mig at gøre det høie Thing opmærksom paa, at dette Forslag er fremsat i Overensstemmelse med et Bud, der indeholdes i Loven af 26de Marts 1870, hvorefter det skal fremsættes her for Rigsdagen i Nar, og hvis det ikke bliver færdig tilendebragt af Rigsdagen i Nar, bestemmer Loven, at saa skal det fremsættes paant i enhver følgende Samling, til dets Behandling er tilendebragt (Hør!). Ja „hør“, mine Herrer! Hvad er altsaa Følgen af, at de Herrer vedtage den motiverede Dagsorden? Slet ingen anden, end at Sagen kommer for igjen næste Nar. Her er ikke Tale om, at der her skal foreligge en eller anden Reform, som det er af Bigtighed for Regjeringen at sætte eller for Befolkningen at faae sat igjennem. Det er en Revision af en bestaaende Lov, som Loven har foreskrevet skal finde Sted. Da Sagen forholder sig saaledes, ser jeg virkelig ikke Andet, end at de allerfleste Udtalelser, vi have hørt her i Dag, egentlig dreie sig om noget Andet end det, der ligger for, nemlig om Storpolitikk. Derfor har jeg ikke, og derfor har intet af Regjeringens Medlemmer følt Kald til paa dette Stadium at blande sig i storpolitiske Spørgsmaal.

P. Solm: Det undrer mig ikke, at det høie Thing her endelig er kommet til Erkjendelse af, at der maa skarpere Former til overfor den nuværende Regjering, end man hidtil har benyttet fra dette Things Side, hvis det skal lykkes at faae dette Ministerium til i en nær Fremtid at indse, at det sidder i Veien for Folkets Lykke og Velfærd, i Veien for hele Landets økonomiske Udvikling. Den skarpere Form, som Thinget i Dag har valgt for at afvise Regjeringens Lovforslag, har tvunget mig til ogsaa at sige et Par Ord i denne Debat. Ingen kan mere end min ærede Sidemand og Meningsfælle (Hørdum) og jeg have Grund til at ønske en saglig Behandling, om ikke af de Forslag, som i Dag foreligge, saa af dem, der maaste i Morgen komme til at foreligge, og som berøre det store menige Folk i saa stor en Udstrækning, at vi som specielle Repræsen-